

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ireny Saralievové a soudkyň Mgr. Zdeňky Burdové a Mgr. Jitky Stibralové v právní věci

žalobkyně: **A. .D.**, narozená xxx
bytem xxx
zastoupená advokátem Mgr. Václavem Láskou
sídlem Štefánikova 65/1, 150 00 Praha 5

proti
žalovanému: **JUDr. M. D.**, narozený xxx
bytem xxx
zastoupený advokátem Mgr. Ing. Martinem Kopeckým
sídlem Plynářská 671, 280 02 Kolín

o výživné manželky

k odvolání žalovaného proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 18.4.2024
č.j. 20 C 66/2017-403

takto:

Usnesení soudu I. stupně se **potvrzuje**.

Odůvodnění:

- 1) Napadeným usnesením zamítl soud I. stupně návrh žalovaného na zrušení předběžného opatření ze dne 6. 11. 2018, č.j. 20 C 66/2017-141. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá na žalovaném výživného manželky ve výši 100 000 Kč měsíčně a usnesením soudu ze dne 6. 11. 2018, č. j. 20 C 66/2017-141, byla předběžným opatřením žalovanému uložena povinnost platit žalobkyni výživné v částce 15 000 Kč měsíčně. Podáním, došlým soudu I. stupně dne 19. 9. 2023, se žalovaný domáhal zrušení předběžného opatření s odůvodněním, že žalobkyně nepřispívala na výživu dětí tehdy nezletilého K. D. a nezletilé A. D. v péči žalovaného částkou 6 400 Kč měsíčně každému, jak jí bylo uloženo pravomocným rozsudkem „OP 261/2019-1574 51P a Nc 199/2022“, včetně úhrady dlužného výživného, protože jsou proti ní vedena exekuční řízení a rovněž jsou proti ní vedena řízení trestní. Žalobkyně ve vyjádření k návrhu poukázala na to, že předmětem tohoto řízení není vyživovací povinnost žalobkyně k dětem účastníků řízení a uvedla, že; dluh na tomto výživném vznikl její nedbalostí, po obdržení vyrozumění o zahájení exekučního řízení jej uhradila a podala návrh na zastavení exekuce běžné výživné. Uvedla dále, že rozhodnutí policie o zahájení jejího trestního pro křivé obvinění bylo státní zástupkyní opakovaně zrušeno a není trestně stíhána. Soud I. stupně se s odkazem na §§ 102 odst. 1 a 77 odst. 2 zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (o.s.ř.) ztotožnil s námitkou žalobkyně, že předmětem řízení není vyživovací povinnost žalobkyně vůči dětem účastníků, ale určení výživného mezi manžely, jež zajišťuje jejich stejnou hmotnou a kulturní úroveň. Poukázal na to, že žalovaný ani netvrdil, že pominuly důvody, pro které bylo předběžné opatření nařízeno, tedy, že životní úroveň žalobkyně není podobná životní úrovni žalovaného a je třeba alespoň částečně zatímne korigovat její dosavadní finanční situaci. K pravomocně neskončeného trestního řízení nelze s ohledem na zásadu presumpce neviny přihlížet. S tímto odůvodněním návrh na zrušení nařízeného předběžného opatření zamítl.
- 2) Proti usnesení podal žalovaný včasné odvolání. Zopakoval, že žalobkyně čerpá na základě předběžného opatření výživné v situaci, kdy sama řádně neplnila vyživovací povinnost k dětem účastníků a poukázal na to, že jej účelově a nepravdivě obvinila z fyzického napadení, tudíž jedná v rozporu s dobrými mravy. S odkazem na usnesení Ústavního soudu II.ÚS 427/23 dovozoval, že

Shodu s prvopisem potvrzuje B. Ch.

pro posouzení jednání žalobkyně jako nemravného není rozhodné, zda naplnilo skutkovou podstatu trestního činu. Poukazoval na to, že informace, zveřejněné žalobkyní o tom, že se vůči ní dopouštěl domácího násilí, byly následně šířeny prostřednictvím internetu a žalovaný byl v rámci internetové skupiny z tohoto důvodu dehonestován a vulgárně urážen. Policejní rozhodnutí osvědčují, že výpověď žalobkyně přivedla žalovanému trestní stíhání za ublížení na zdraví a že žalovaný popisované jednání, kdy měl žalobkyni zlomit nohu, nespáchal. Dále žalovaný tvrdil, že se žalobkyně v průběhu řízení vzdala nároku na dědictví, že byla pominuta dohoda o sjednání výživného formou odbytného a že příjem žalobkyně se od rozhodnutí o předběžném opatření zvýšil o 13 000 Kč. Poukázal na to, že k předmětnému plnění je zavázán již více než pět let v nikoliv marginální výši, ačkoliv má vyživovací povinnost k vrcholově sportujícím dětem, předběžné opatření tudíž podstatně a dlouhodobě zasahuje do jeho práv a „základní přezkum opodstatněnosti nároku na výživné není legitimní odkládat až do rozhodnutí o věci samé“. Věc dosud nebyla meritorně projednána nikoliv jen z důvodu na jeho straně, neboť žalobkyně žádala o odročení jednání, k jednomu jednání se nedostavila a navrhovala mediaci. Odvolatel navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení změnil a předběžné opatření zrušil.

- 3) Žalobkyně navrhla potvrzení napadeného usnesení. Zdůraznila, že žalovaný opakovanými procesními návrhy řízení obstruuje a snaží se je bezdůvodně prodlužovat, návrh na zrušení předběžného opatření podal opakovaně z obdobných důvodů. Zopakovala, že předmětem řízení není její vyživovací povinnost k dětem účastníků a že svou chybu stran plnění této vyživovací povinnosti již napravila. Vydaná usnesení o zahájení trestního stíhání žalobkyně byla opakovaně státní zástupkyní zrušena a naposledy byl jejím rozhodnutím ze dne 26.6.2024 č.j. ZT 224/2022-40 věc odložena.
- 4) Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení bez jednání v souladu s § 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř. a odvolání opodstatněným neshledal. Předesílá, že žalovaný podává návrhy na zrušení předběžného opatření opakovaně dílem ze stejných důvodů. Nově nyní poukazoval na neplnění vyživovací povinnosti žalovanou ke společným dětem, ta nicméně není, jak již správně uvedl soud I. stupně předmětem tohoto řízení, nadto žalovaný nepopřel, že žalobkyně dodatečně svou povinnost splnila. Poukaz na údajně nemravné jednání žalobkyně, pro které je trestně stíhaná, uplatnil žalovaný jako důvod pro zrušení předběžného opatření již v předchozím návrhu, zamítnutém usnesením soudu I. stupně ze dne 6.10.2022 č.j. 20C 66/2017-279 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 3.12.2022 č.j. 20 Co 397/2022-302. Odvolací soud nemá důvod se odchylovat od závěrů, vyjádřených v tomto usnesení. Je jistě pravda, že i jednání, které nemá znaky trestného činu, může být v rozporu s dobrými mravy, jak v obecné rovině uvedl Ústavní soud ve zmíněném rozhodnutí, jímž zamítl odmítl ústavní stížnost žalovaného proti tomuto rozhodnutí. Konkrétní jednání žalobkyně, jež má být podle názoru žalovaného nemravné, bylo nicméně předmětem prověřování orgánů činných v trestním řízení a pro jeho posouzení jsou zásadně významné jejich závěry. K tomu státní zástupkyně v rozhodnutí o odložení věci, týkající se podezření ze spáchání trestního činu křivého obvinění, jehož se měla dopustit žalobkyně, ze dne 26.6.2024, č.j. ZT 224/2022-40, uvedla, že vyslovení pouhého podezření nelze považovat za vědomé křivé obvinění a z opatřených důkazů nelze dovodit, že by A. D. chtěla lživě obvinít M. D. ze spáchání trestného činu. Poškozená (A. D.) ani nepodala na M. D. trestní oznámení z vlastní iniciativy, nýbrž byla vyzvána k podání vysvětlení, kde uvedla skutečnosti, o jejichž pravdivosti byla přesvědčena, nebyla a není si vědoma nepravdivosti obvinění. Články v médiích (poškozující M. D.) nebyly vydány s jejím souhlasem a vědomím, facebookovou skupinu založila blíže neustanovená osoba a A. D. neovlivňovala obsah, který tam byl sdílen. Nebyly potvrzeny skutečnosti, uvedené M. D., že by na něj A. D. podala trestní oznámení účelově a úmyslně a je nutné rovněž poukázat na to, že A. D. opakovaně vyhledala pomoc organizace ROSA – centrum pro ženy z.s. z důvodu psychického týrání ze strany M. D.. Státní zástupkyně uzavřela, že z důkazů, opatřených policejním orgánem, neplynou objektivní skutečnosti a skutková zjištění, že A. D. jednala v úmyslu jiného (M. D.) poškodit v zaměstnání, narušit jeho rodinné vazby nebo mu způsobit vážnou újmu.

Shodu s prvopisem potvrzuje B. Ch.

Z uvedených závěrů trestního řízení se nepodávají žádné skutečnosti, na jejichž základě by bylo možné dovodit, že žalobkyně jednala v souvislosti s výpovědí ohledně jejího poškození zdraví žalovaným s úmyslem jej poškodit a tudíž nelze její jednání kvalifikovat jako rozporné s dobrými mravy tím spíše, že k němu došlo v souvislosti s neshodami manželů v rámci jejich rozvráceného manželství.

- 5) Poukaz žalovaného na dobu trvání předběžného opatření je za situace, kdy nebyla prokázána změna podmínek, za nichž bylo nařízeno, irelevantní. Žalovanému bylo nařízeno platit žalobkyni 15 000 Kč měsíčně za zjištění, že jeho příjem (277 000 Kč měsíčně) desetinásobně převyšuje příjem žalované (22 747 Kč měsíčně) a bylo zjevné, že je na místě vyrovnat životní úroveň manželů. Tvzení, že se žalobkyně vzdala dědictví, je bezobsažné a nedoložené, stejně jako tvzení o jejím zvýšení příjmu (o svém aktuálním příjmu žalovaný mlčí). Předběžné opatření je procesním institutem k zatímní úpravě poměrů účastníků, nárok žalobkyně na výživné manželky byl v řízení osvědčen a posuzování účastníky předestřených listin, včetně předmanželské smlouvy ze dne 30.10.2006 (kterou má zřejmě žalovaný na mysli), je věcí důkazního řízení. Na tom, že v řízení dosud nebylo meritorně rozhodnuto, má přitom zásadní podíl právě žalovaný, vyvíjející procesní aktivitu, kterou lze označit za obstrukční. Řízení zdržují především jeho opakované návrhy na zrušení předběžného opatření, řešené i u odvolacího soudu, jakož i opakované zjevně účelové pokusy jemu blízkých osob (bývalé manželky, nezletilých dětí v jeho péči, zletivšího syna Kristiána) o vstup do řízení, rovněž řešené i u odvolacího soudu. Vytýká-li žalobkyni, se k jednomu ústnímu jednání (dne 6.4.2022) nedostavila, pak to byla jeho zástupkyně, která z tohoto důvodu žádala o odročení jednání. Žalovaný též navrhoval přerušení řízení, o čemž musel soud I. stupně rozhodnout, a podal účelově opožděnou námitku podjatosti věci projednávající soudkyně, o níž musel rozhodnout nadřízený soud. Stěží se lze divit tomu, že soud I. stupně v přemíře procesních návrhů neměl dosud prostor o věci meritorně rozhodnout a tato okolnost jde především na vrub žalovaného, jenž tudíž nemůže délkou řízení argumentovat ve prospěch zrušení předběžného opatření, jehož důvody trvají. Odvolací soud proto napadené usnesení jako věcně správné podle § 219 o.s.ř. potvrdil.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není přípustné dovolání.

Praha 2. července 2024

JUDr. Irena Saralievová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje B. Ch.